архітектура і будівництво

№5-6, (1189-1190), Квітень, 1999 рік.

В О Н И – Б А К А Л А В Р И

А. М. ТУГАЙ: «ТЕПЕР ВИ МОЖЕТЕ ГОВОРИТИ: МИ - КОЛЕГИ»

12 лютого 1999 року на архітектурному факультеті нашого університету відбулося СВЯТО. Ним стало одержання випускниками дипломів бакалавра. Ці випускники архітектурного закінчили Першу ступінь освітянської та фахової підготовки.

...«Ні для кого не є секретом, що наш університет, зокрема архітектурний факультет, виборював найвищі міжнародні нагороди на архітектурних конкурсах. І це є свідченням того, що наш архітектурний готує достойних спеціалістів і дуже приємно кожного разу переконуватися, що черговий переможець є випускником столичного університету будівництва і архітектури. І ми все робимо для того, щоб підтримувати цей високий рівень архітектури. І ми все робимо для того, щоб підтримувати цей високий рівень підготовки фахівців. Тепер ви маєте вищу освіту і можете говорити: ми - колеги.» З цими сердечними словами виступив на святі випускників ректор КНУБА, професор А. М. ТУГАЙ.

Цього дня гостями випускників –бакалаврів були Перший заступник Голови держадміністрації В. К. СТАШЕВСЬКИЙ та Голова районної адміністрації Залізничного району В. ТИТАРЧУК. В їх виступах та виступі декана факультету О. В. КАЩЕНКА прозвучало багато сердечних слів і побажань.

В. К. СТАШЕВСЬКИЙ: «Я маю нагоду вручити вам дипломи. Від Ваших робіт, що я сьогодні побачив тут, був вражений. Також від ваших сучасних думок, сучасних матеріалів, що використовуються в проектах. Це стане достойним вкладом в будівництво Києва».

Гості відвідали також світловий кабінет, який нещодавно відкрився в КНУБА, та виставку проектних робіт.

Інф. «А+Б»

З ВЕСНОЮ ВАС! З ВЕСНОЮ ВАС!

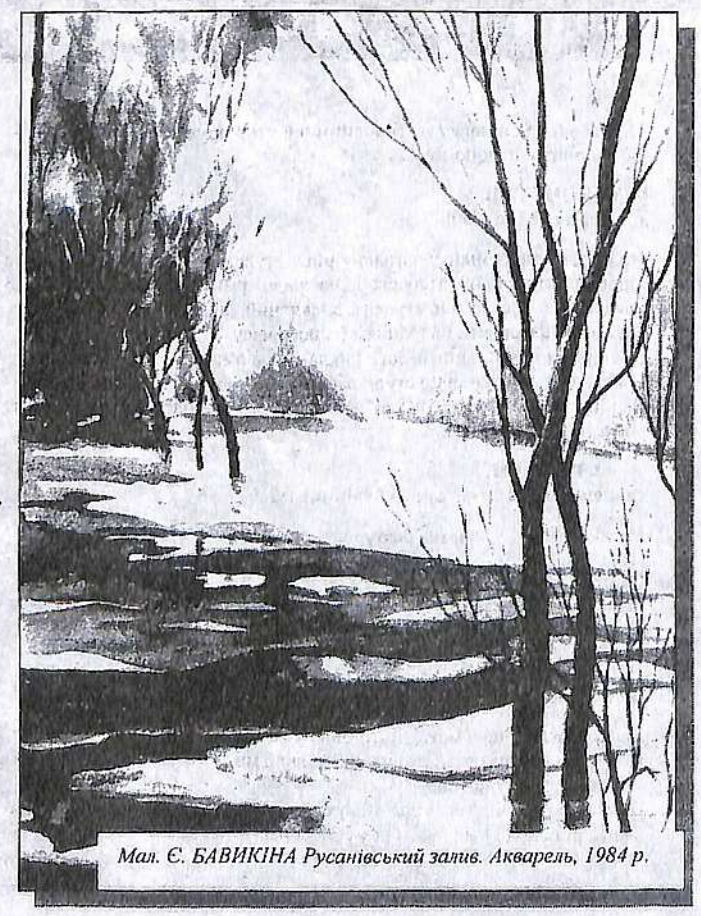

Мал. Є. БАВИКІНА Русанівський залив. Акварель, 1984 р.

БЛІЦ-ІНТЕРВ'Ю

Вища школа покликана формувати духовну еліту, національну інтелігенцію і, зрештою, висококваліфікованих фахівців завтрашнього дня. Вона має цементувати і плекати націю, сприяти її згуртуванню.

У руках викладачів вузів – майбутнє держави, від них значною мірою залежить не лише професійна підготовка, а й формування громадянської позиції нового покоління. Саме молодь вступає чи невдовзі вступить до лав керівників різних рівнів, долучиться до активного суспільного життя.

От «А+Б» й звернулася із бліц-інтерв'ю до деяких викладачів КНУБА. Чотири однакових запитання... і відповідей, з яких молодь нехай зрозуміє на що віднайти сили, внутрішні ресурси, щоб увійти у великий світ.

1. Яка нині загальна риса в студентах КНУБА?
2. Чого Ви не можете вибачити студентові?
3. А в свої студентські роки чого Ви б не могли вибачити викладачеві?
4. Античне покоління виділяла одна найкраща риса: стародавні вміли передусім слухати. Що Ви хотіли б бачити в нашій молоді?

А. Я. БАРАШИКОВ,
зав. кафедрою залізобетонних і кам'яних конструкцій, професор.

1. Боротьба за виживання.
2. Розмов на лекціях
3. Відсутність педагогічного і фахового професіоналізму
4. Те ж саме! Уміння слухати!

⇨

НАГОРОДИ НАШИМ СПІВРОБІТНИКАМ

НА ЗДОБУТТЯ ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ

Вчена рада нашого університету 29 грудня 1998 року висунула на здобуття державної премії України в галузі науки і техніки 1999 року комплекс підручників з метрології, стандартизації, взаємозамінності та управління якістю. Вони видані в 1982, 1991, 1993, 1997 роках. Їх автором є професор кафедри експлуатації та ремонту будівельних машин Георгій Архіпович САРАНЧА.

Г. А. САРАНЧА – відомий в Україні і державах СНД педагог – фахівець в галузі метрології та стандартизації. Його підручники є першими і єдиними з цієї галузі в Україні. Серед них «Взаимозаменяемость и технические измерения», М., издательство стандартов, 1991, 343 с.; «Метрологія, стандартизація та управління якістю», К., видавництво «Либідь», 1993, 264 с. та «Метрологія і стандартизація», К., видавництво «Либідь», 1997, 191с.

Підручники Г. А. САРАНЧІ стали доброю підмогою викладачам і студентам і знайшли практичне застосування на ряді виробництв і наукових установ, вони охоплюють більшість стандартів: Державних, Міждержавних, Міжнародних та Європейських, що гармонізовані і чинні в Україні.

Постановою Держстандарту СРСР і ЦК Профспілки машинобудівництва і приладобудівництва №152/387 від 20 листопада 1997 р. за активну, плідну роботу автора нагороджено нагрудним знаком «За ЗАСЛУГИ в СТАНДАРТИЗАЦИИ».

За станом на 15 лютого 1999 року одержано до 20 рецензій-відгуків д. т. н., професорів, зав. кафедр на комплекти підручників Г. А. САРАНЧІ. Їх надіслали Український Транспортний Університет, Київський політехнічний інститут, Національний Аграрний Університет цивільної авіації, Черкаський інженерно-технічний інститут, Придніпровська Державна Академія будівництва і архітектури, Інститут проблем надійності машин і споруд. А також відгуки організацій та установ: Українського учбово-наукового центру по стандартизації, метрології та якості продукції Держстандарту України, Українського Державного науково-виробничого центру стандартизації, метрології та сертифікації (УкрЦСМ) Держстандарту України, Академії Будівництва України, Державного комітету Будівництва, Архітектури та житлової політики України, Міністерства промислової політики України, АО «БЕТОНМАШ» м. Слав'янськ Донецької області, центру «Сепробудмаш», Ат «БОРЕКС» м. Бородянка, Президента Української державної корпорації з транспортного будівництва «Укртрансбуд» і багато інших.

Відгуки продовжують надходити…

В. СМИРНОВ,
декан факультету автоматизації будівельного виробництва, професор

БЛІЦ-ІНТЕРВ'Ю

М. М. ОСЕТРІН,
проректор університету, професор

1. Знайти своє місце в житті.
2. Грубість у спілкуванні, зневажливість до старших.
3. Зневажливе ставлення до студента, колеги по роботі, байдужість до справи, якою займається.
4. Вміння слухати, почути та прийняти розумне рішення.

О.В.ФРОЛОВ,
доцент кафедри технології будівельного виробництва

1. Теперішні страшні часи розшарували студентство. З одного боку - розгубленість, пригніченість, нестатки, з іншого - нахабство, цинізм, розбещеність. І на цих полюсах - старанність у навчанні і безсоромне, у будь-який засіб, вичавлювання оцінки. А спільне лише одне - жахливий індивідуалізм.
2. Вибачаю студентам майже все. З розумінням ставлюсь до традиційних студентських хитрощів. І навіть захоплююсь ними в душі, якщо вони визначаються винахідливістю. Виключення становлять лише хамство, брутальне обдурювання і непорядність.
3. Рахунок рокам, що сплинули після закінчення славетного КІБІ, йде мене вже на десятиріччя. Забулось все дрібне, те що колись здавалось кривдним. Залишилась лише величезна вдячність до своїх викладачів. Але часом все ж дає взнаки гіркий присмак від бувшої іноді несправедливості. Мабуть, як нагадування про її недопустимість у КНУБА
4. Раджу молоді брати приклад з античних ровесників - слухайте батьків, викладачів, ветеранів війни і праці. Вони власним життям сплатили за усвідомлення того, «что такое хорошо, что такое плохо».І ще нагадую юнакам і дівчатам - у вас будуть свої діти, онуки, яким треба буде давати установку на головні цінності - дружбу, чесність, готовність прийти на допомогу...

Г. М. КОЧЕТОВ,
доцент кафедри хімії.

1. Не просто зараз знайти загальну рису студентів нашого вузу – дуже широкий спектр їх інтересів і, на жаль, різне ставлення в них до навчання. Але кожен студент впевнений, що є особистістю, і це, вважаю, є важливим надбанням нашого часу.
2. Нещирості і намагання ввести викладача в оману.
3. Байдужого ставлення до студентів, нудних лекцій і занять.
4. Вміння реально оцінити свої можливості і наполегливих дій задля досягнення своєї мети.

Є. О. РЕЙЦЕН,
доцент кафедри міського будівництва.

1. Майже на всіх – печатка безтурботності.
2. Неохайність.
3. Панібратство до студентів.
4. Різнобічність інтересів і знань, які в цілому складають культуру особистості.

Ю. Л. МОСЕНКІС,
доцент кафедри українознавства.

1. Мало уваги до предметів, потрібних у житті.
2. Невміння рахуватися з оточуючими людьми.
3. Неповагу до студентів.
4. Щоб молодь уміла не тільки слухати, а й думати над почутим, приймати рішення і втілювати їх у свої справи.

«А+Б»

архітектура & будівництво

ПРОФСПІЛКОВІ СПРАВИ

ЯК ЗАХИЩАЮТЬСЯ ПРАВА НАШИХ СПІВРОБІТНИКІВ

Одним із найважливіших напрямків діяльності профкому КНУБА є захист соціальних гарантій співробітників нашого вузу.

Ми попросили Голову комісії з питань соціального та правового захисту доцента Геннадія Михайловича КОЧЕТОВА розповісти про свою роботу.

– Комісія профкому з соціально-правових питань працює в такому складі - голова комісії - автор матеріалу, стачковий комітет університету очолює О. В. ФРОЛОВ і разом з В. К. ГУСАРОВИМ відповідають за проведення акцій, що спрямовані на захист і здійснення соціально-економічних прав працівників нашого вузу. А. М. ТУГАЙ вирішує питання соціально-правового захисту на рівні владних структур міста і країни, Н. М. МАЇЛО відповідає за додержання адміністрацією університету вимог чинного трудового законодавства. Н. І. СЕДЛЕЦЬКА приймає участь в складанні колективних договорів нашого вузу.

– ***Як здійснюється в університеті захист соціальних гарантій співробітників?***

– Комісія профкому з соціально-правових питань згідно ст. 244 Кодексу законів про працю постійно контролює додержання адміністрацією університету трудового законодавства України та виконання нею колективного договору.

Так, відповідно діючого законодавства звільнення працівника проводиться лише за попередньою згодою з профкомом. Наша комісія виносила на розгляд профкому або його президії відповідні питання тільки після запрошення працівника, всебічне розглянувши та перевіривши матеріали по справі.

– ***Скажіть, Геннадію Михайловичу, чи були звільнені працівники університету і з яких причин?***

– Ретельно розглянувши справи, які були представлені комісією, профком дав згоду на звільнення: за ст. 40 п. 1 (у зв'язку зі скороченням штатної чисельності) - 7 осіб, за ст. 40 п. 4 (за прогули без поважних причин) - 5 осіб. Але далеко не всі подання адміністрації отримали підтримку профкому. Наприклад, декілька справ було відкликано адміністрацією на стадії розгляду їх в комісії профкому при докладному з'ясуванні обставин і підстав для звільнення.

– ***Які справи контролює комісія соціально-правового захисту співробітників?***

– З метою забезпечення соціального захисту співробітників університету комісія здійснює постійну перевірку наказів адміністрації, які стосуються соціально-правових питань.

Комісія проводить щорічну перевірку виконання у нас «Інструкції про порядок ведення трудових книжок» від 24. 04. 93 р. На вимогу комісії перевіряються одночасно 10 книжок співробітників на відповідність наступним пунктам «Інструкції...»: п. 2.2 «Внесення відомостей про переведення на іншу посаду, про нагородження і заохочення;»; п. 2.13 «Записів про зміну прізвища, ім'я та по батькові»; п. 2.5 «Ознайомлення працівників під розписку із записами в трудовій книжці»; п. 7 «Облік трудових книжок».

Хочу ще звернути увагу на засідання президії профкому, що відбувалося 30 червня 1998 р., де голова комісії доповідав результати перевірки. Вона показала, що в основному ведення книжок в університеті відбувається на належному рівні. Поруч з цим комісія зауважила на деякі недоліки: запис про зміну назви нашого вузу, зроблений не за «Інструкцією...», останнім часом не заносять-свідомості про нагородження і заохочення, працівники не ознайомлюються письмово із кожним записом в книжці. Президія профкому вирішила доручити комісії в грудні 1998 р. перевірити виправлення цих недоліків.

– ***Чи комісія бере участь в розробці колективного договору?***

– Так, безпосередню участь бере в розробці, укладанні і реєстрації колективних договорів університету. При формуванні структури і змісту колективного договору комісія готує і вносить пропозиції щодо до пільг, компенсацій і гарантій працівникам порівняно з чинним законодавством. Двічі на рік представники комісії здійснюють контроль за виконанням договору і пропонують зміни або перегляд окремих частин договору.

Наш колектив виділяє своїх представників в комісію з трудових спорів університету, які відстоюють інтереси працівників вузу, охороняють їх права. Представники комісії профкому з соціально-правового захисту допомагають ретельно розібратись і прийняти справедливе рішення з кожної справи. Завдяки твердій позиції наших представників в період 1994-1998 рр. дві справи були вирішені на користь позивача. Користуючись нагодою виступу в «А+Б», хочу висловити подяку голові комісії з трудових спорів доценту І. Ф. РУДЕНКУ за плідну співпрацю з профкомом університету щодо об'єктивного розв'язання непростих питань, що надходили до нас.

Комісія бере активну участь в організації і проведенні чисельних акцій протесту проти політики, спрямованої на порушення законодавства України, Акцій, скерованих на виконання вимог про своєчасну виплату заробітної плати, забезпечення прав і гарантій, передбачених ст. 14, 55, 57, 58 Закону України «Про освіту» та ін. вимог діючого законодавства, що грубо ігнорується. Більш детальна інформація про ці заходи була викладена в публікації члена комісії, голови стачкому університету О. В. ФРОЛОВА.

Значний внесок і допомогу комісії надає відділ кадрів КНУБА (начальник П. С. ВЛОХ) в оформленні державних допомог співробітникам нашого вузу.

СЕРГІЙ РІВНИЙ (ВК-21): «ДОВЕЛОСЯ ВИВЧИТИ ТЕРМОДИНАМІКУ»

Фото «А+Б»

Цих юнаків «А+Б» «перехопила» в той час, коли вони складали екзамен з термодинаміки та теплопередачі. На знімку студенти Михайло ГАРБУЗ (ТВ-23), Петро ШТУЛЬ та Сергій РІВНИЙ з ВК-21.

У розмові з ними ми довідалися, як важко отримати допуск до екзамена у викладача цієї дисципліни С. В. БАРАНОВСЬКОЇ, що термодинаміка - це неприступна фортеця й штурмувати її доводиться не один день і час. Чому? З подальшої розмови з хлопцями зрозуміли, що хоч студентам буває і важко отримати допуск до екзамена з термодинаміки, але доцента С. В. БАРАНОВСЬКУ - вони зовсім не вважають неприступним викладачем, « просто, як каже С. РІВНИЙ, вона дуже скрупульозно ставиться до роботи і хоче, щоб студенти мали знання..., мене, особисто, вона примусила вивчити термодинаміку і я їй за це вдячний».

Д У М К И В Г О Л О С

ЩЕ РАЗ ПРО РІДНУ МОВУ

В свій час я побував у всіх 14 союзних республіках (крім Росії) колишнього СРСР і пересвідчився у тому, що у всіх республіках місцеве населення користується своєю національною мовою, шанує і плекає її. Винятком є Україна та Білорусь, що, як відомо, зазнали найбільшої русифікації.

Між тим, українська мова відноситься до однієї з найбагатших мов світу. В українській мові існує 5 млн. лексем, для порівняння - в англійській 1,5 млн. Лексема це слово, вираз, зворот, структурна одиниця словникового рівня мови, узагальнена назва слова в усій сукупності його форм і значень. Загальновідомо, що українська мова за своєю мелодичністю (музикальністю) вважається на другому місті в світі після італійської.

Спільна мова є одним з головних факторів, які характеризують та об'єднують будь-який народ. Без мови немає національної культури, мистецтва, немає духовності народу.

На превеликий жаль, на восьмому році незалежності України відсутні істотні зрушення у справі широкого використання української мови у всіх сферах. Звичайно, 350 років зросійщення і 8 років незалежності - цифри неспівставні, але ж важлива тенденція і ставлення до державної мови пересічних громадян України. Шкода, але для багатьох громадян України - це питання другорядне.

У мовному відношенні для мене прикладом, гідним наслідування, є єврейська нація, яка зрозуміла, що без спільної мови немає нації, не має держави і відродила «з мертвих» свою мову - Іврит.

Коли людина бажає оволодіти і користуватися якоюсь мовою, вона робить для цього певні зусилля. Багато викладачів, в тому числі і нашого університету, перед від'їздом на роботу закордон на протязі півроку оволодівали англійською чи французькою.

А тут є радіо, телебачення, газети, книги, тобто певне мовне середовище, але частина громадян України, як кажуть, «пальцем не ворухнули», щоб оволодіти українською.

Особливо дивує частина депутатів Верховної Ради, які не вміють або не вважають за потрібне виступати українською. Можна уявити собі реакцію Московської Думи, якби хтось з думців виступив українською, хоча в Росії живе більше 10 мільйонів українців. Або якби у французькому парламенті хтось з парламентарів виступив німецькою. А депутати Верховної Ради - це ж люди зі здібностями вище середніх, в тому числі і до оволодіння мовою. Якщо їх рідна мова російська, вони можуть нею користуватися вдома, або з друзями, а офіційно виступати в Верховній Раді мовою іншої держави це, як мінімум неповага до України і її народу.

В нашому університеті є певні зрушення на краще. Виключно українською проводяться засідання Ради Інституту і рад факультетів, українською ведуться й засідання більшості кафедр. Лекції та практичні заняття також ведуться українською, підручники та посібники пишуться державною мовою. Але послухайте спілкування студентів на перерві або у вільний час і пересвідчитеся, що воно відбувається російською.

Я переконаний, що сучасний український інтелігент з вищою освітою повинен володіти українською, російською, а також англійською, яка набула найбільшого поширення в світі (майже всі міжнародні конференції відбуваються англійською).

В нашому університеті проводиться певна робота по впровадженню української мови. Значну роль тут відіграє товариство «ПРОСВІТА» на чолі з доцентом М. Г. ЯРМОЛЕНКОМ. Зусиллями товариства було проведено кілька конференцій, зустрічей з цікавими людьми, концертів, у вестибюлі університету систематично експонуються матеріали, присвячені видатним подіям у житті українського народу.

Кафедри університету також вносять свою частку в цю важливу справу, зокрема в створення україномовної спеціальної термінології. Ще в 1996 році професор В. С. МИХАЙЛОВ видав «Російсько-український словник-довідник» з автоматики, кібернетики і електронно-обчислювальної техніки. Виданий російсько-український словник «Будівництво» (керівник авторського колективу М. Г. ЯРМОЛЕНКО) за його ж редакцією видано підручник «Технологія будівельного виробництва». Професор Г. А. САРАНЧА підготував комплекс підручників з метрології і стандартизації, в тому числі «Метрологія, стандартизація та управління якістю» та «Метрологія і стандартизація». Цей комплекс рекомендований Радою університету на здобуття Державної премії України.

В 1998 році у видавництві «Урожай» вийшов у світ навчальний посібник «Тлумачення термінів з прикладної геометрії, інженерної та комп'ютерної графіки (автори В. Є. МИХАЙЛЕНКО, В. М. НАЙДИШ). В посібнику, що містить 3 розділи, наведено терміни українською, російською та англійською, а потім українською пояснюється відповідний термін, а коли треба, наводиться рисунок. Державою видається міжвідомча наукова збірка «Прикладна геометрія та інженерна графіка» (нещодавно вийшов 64-й випуск). Вже неподинокі випадки захисту докторських та кандидатських дисертацій в докторській раді по спеціальностях «Прикладна геометрія та інженерна графіка» і «Технічна естетика» та в інших спецрадах. Але все це тільки перші кроки в справі переходу на державну мову і тут від нас, викладачів, дуже багато залежить.

Головна робота ще попереду. □

В. МИХАЙЛЕНКО,
Заслужений діяч науки України, віце-президент АН вищої школи України, професор

З І З Н А Н Н Я

ЧИ ДІВЧИНА МОЖЕ З ХЛОПЦЕМ ДРУЖИТИ?

Саме це прийшло мені в голову, коли я познайомився з Машою СИЛЬНЯГІНОЮ з ТВ-22. Отже, якраз вона пробудила в мені це почуття. Так-так-так, саме дружба, причому дуже міцна. Спочатку я розповім про неї сам, потім мої слова доповнять друзі, знайомі, одногрупники Маші, до яких я звернувся з цим самим питанням.

... З Машою я познайомився під час підготовки до конкурсу «Містер Університет». Прийшовши на репетицію в зал, я , окрім режисера й постановника, побачив там дівчат, причому красивих, серед яких була й Маша.

Дівчата повинні були допомагати нам. Отже, ми зустрічалися щодня.

Маша сподобалася мені: вона розумна, жіноча і привабливa..., а гумор з неї просто точився. Коли щось не виходило - вона завжди підтримувала, допомагала, радила як зробити краще.

Після конкурсу ми здружилися, разом відвідували концерти, що на Майдані Незалежності, влітку їздили в Гідропарк... Кращого друга, ніж Маша в мене ніколи не було, хоч знайомих дуже багато. І я знаю, що кожний хлопець чи дівчина, молодий чи літній, розумний чи не зовсім, красивий або непоказний можуть позаздрити мені. Адже доброго друга не купиш. Тим більше, що він такий як Маша.

А ось, що розповідає про подругу нашу її одногрупник і наш спільний друг Тимофій ЖИНОЧІН.

«З чого розпочати? А, знаю. Запитали б в мене про це ще рік тому: чи віриш, Тимоха, в дружбу з дівчиною? Ну, зрозуміло, не в ту дружбу, про яку думає будь-який хлопець, побачивши Сінді КРОУФОРД. Я б відповів однозначно: ні. Жінки створені для кохання, танців, ігор, а дружба - ні, це для юнаків, чоловіків, адже вони знають ціну дружбі, розуміють тебе, як брат брата.

І ось, вступивши в КНУБА, я поз-найомився із своєю одногрупницею Машою СИЛЬНЯГІНОЮ. Все було як завжди: приємна дівчина, багато спілкувалися. Чи може виявилося споріднення душ, адже ми обидва народилися під знаком «Терези». В мене ще не було знайомої дівчини, що б так мене розуміла, з напівслова. Буває сідаємо з Машою трохи побалакати - і година-друга минає непомітно. Тому що Машка - людина всебічно цікава, жартівлива, усміхнена - та й взагалі добра мала. До речі, про посмішку. Побачивши її, в найважчу хвилину і при найгіршому настрої, сам одразу розпливаюся.

Тобі погано - і Маша одразу ніби прочитає це. Сідає поруч і на тебе обрушується водоспад утішливих слів. Справді, вона як найуважніша дівчина, і це ставлення вимагає зворотного: за доброту відповідають добром.

До речі, за півтора роки спілкування ми жодного разу не посварилися, та що сварка, навіть розходжень в думках було мало. Хоч, скажу прямо, людина Маша – самовпевнена, наполеглива, на досягнутому не зупиняється й іде до своєї мети. Отже, багато доброго є в дівчині, а що до поганого - то, скажу чесно, я його не помітив. Добре сказано про нашу подругу, чи не так? Не знаю, як на вашу думку, а мені сподобалося. Тепер читайте, що про Машу СИЛЬНЯГІНУ думає Сергій ЗЯБЛИКОВ з ВК-21:

«Вона зуміла завоювати довіру і глибоку повагу з боку бійців КВН і багатьох молодих людей міста».

Справді скромна, товариська, має неабияке почуття гумору, неповторну привабливість, інтелігентність і духовну красу. Все це далеко не повний перелік достоїнств цієї дівчини, що допомогли їй зайняти місце в оточенні та знайти друзів».□

С. РІВНИЙ,
студент ВК-21 сантехнічного факультету

ПОЦІКАВТЕСЬ: НОВИНКИ ПЕРІОДИКИ

- Відділ художньої періодики в 1999 р. отримує понад 50 найменувань журналів, українських і російських. Це і «Всесвіт», «Дзвін», «Жінка», «Дніпро» і ін. Російською мовою журнали: «Дружба народов», «Смена», «Искатель»- для тих, хто полюбляє детективи. Для любителів фантастики - «Если». Популярними є журнали «Иностранная литература», «Здоровье», «За рулем», «Сигнал», «Новый мир», «Крестьянка», «Работница», «Натали», «Роман-газета» і ін.
- Відділ художньої періодики знаходиться на 7 поверсі лабораторного корпусу. Ми будемо задоволені бачити вас в нашій бібліотеці!!!
- СОЛЖЕНИЦЫН А. «На краях»: Рассказы. «Роман-газета». 1998. №23/24.
- САПГИР Г. СТРОФИЛУС. «Описание черновиков А. С. ПУШКИНА». «Черновики ПУШКИНА» (неизданное и найденное). «Звезда». 1998. № 11. С. 3.
- УТКИН А. «Самоучки»: Роман. «Новый мир». 1998. № 12. С. 4.
- КУЗНЕЦОВ А. «Солоухин: Воспоминания о русском писателе». «Наш современник». 1998. № 11/12. С. 11.
- ГОЛОВАЧЕВ В. «Поле боя»: Роман из цикла «Катарсис». «Мы».1998. №10. С. 12.

Н. КУРБАНОВА, зав. відділом періодики

З ІСТОРІЇ МИСТЕЦТВА УКРАЇНИ

І. Ф. СЕЛЕЗНЬОВ - ХУДОЖНИК І ПЕДАГОГ

(Спогади про мого дідуся)

Іван Федорович СЕЛЕЗНЬОВ - відомий український художник і педагог кінця XIX - початку XX століття. Його творчий доробок - велика кількість картин і ціла галерея портретів сучасників. Його активна педагогічна діяльність була спрямована на розвиток образотворчого мистецтва в Україні. Він викладав у славнозвісній рисувальній школі М. І. МУРАШКО, а потім у Київському художньому училищі, яке в подальшому було перетворене в Художній інститут, а нині вже виросло в Академію образотворчого мистецтва і архітектури.

І. Ф. СЕЛЕЗНЬОВ народився 1856 р. в Києві. Вчився у прогімназії, де в той час працював учителем малювання М. І. МУРАШКО (це було напередодні організації рисувальної школи). Учитель виявив у Івана неабиякі здібності до малювання і вирішив підготувати його до Петербурзької Академії художеств - СЕЛЕЗНЬОВ успішно склав вступні іспити і був зарахований учнем Академії.

Автопортрет, 1927 р.

Він потрапив до класу видатного педагога Павла Петровича ЧИСТЯКОВА, де вчився наполегливо і завзято. Про успіхи Івана Федоровича свідчать одержані ним нагороди та медалі Академії. Крім загальних занять СЕЛЕЗНЬОВ був допущений до академічної майстерні ЧИСТЯКОВА, де працювали найталановитіші його учні. Іван Федорович брав також участь у зібраннях у вчителя вдома, де учні спілкувалися і малювали. У своїх споминах один з членів цього тісного кола - БРУНІ перелічує його учасників: ПОЛЄНОВ, САВИНСЬКИЙ, МАТЕ, СЄРОВ, ВРУБЕЛЬ, СЕЛЕЗНЬОВ. Приходив також РЄПІН, який малював разом з ними.

У 1882 р. Іван Федорович закінчив Академію з присвоєнням звання класного художника I ступеня, одержав велику золоту медаль та право поїздки за рахунок Академії до Італії на 3 роки. Крім Італії він відвідав також інші країни Європи, але, в основному, працював у Римі. Головним його звітом після повернення була картина «У ПОМНЕЇ» (знаходиться у Державному російському музеї у Санкт-Петербурзі), а також були представлені інші картини і етюди, у тому числі і картина «ОСТАННІЙ АКОРД» (знаходиться у національному художньому музеї України).

І. Ф. СЕЛЕЗНЬОВ повернувся до Києва у 1886 р. зрілим, добре підготовленим майстром живопису. Тут уже функціонувала щойно організована школа М. І. МУРАШКА, яка стала центром мистецького життя України. Іван Федорович із радістю прийняв пропозицію свого давнього вчителя і став членом педагогічного колективу школи.

Про рейтинг СЕЛЕЗНЬОВА на цей час свідчить такий факт. У відомого київського мецената І. М. ТЕРЕЩЕНКА, який підтримував рисувальну школу, померла донька Оля. Батько вирішив встановити на її могилі пам'ятник та зробити посмертний портрет з фотографії. Пам'ятник виконав відомий майстер М. М. АНТОКОЛЬСЬКИЙ, а портрет доручено зробити СЕЛЕЗНЬОВУ.

У 1901 р. на базі рисувальної школи було утворене Київське художнє училище під егідою Петербурзької Академії Художеств. З перших днів існування аж до реорганізації його у художній інститут (1919-1920 р.) СЕЛЕЗНЬОВ працював в училищі провідним викладачем і деякий час був його директором. Одночасно Іван Федорович на протязі більш ніж 20 років працював професором Київського Політехнічного інституту, а потім у Київському будівельному технікумі, де викладав малювання. Професор О. В. КОБЕЛЄВ, один із засновників КПІ, розповідає про свого друга І. Ф. СЕЛЕЗНЬОВА: «Тричі Академія художеств запрошувала його посісти кафедру живопису (востаннє вже у 1926 р.), але Івана Федоровича тягнуло де Києва». Дійсно, після повернення з Італії до останніх днів свого життя, тобто рівно півстоліття, він жив і працював у Києві, віддав свій талант Україні.

Багаторічний керівник кафедри малюнку і живопису КІБІ Ю. М. ПЕТРОВ вважав, що «на Україні найбільший педагогічний вплив зробили М. І. МУРАШКО, Х. П. ПЛАТОНОВ, І. Ф. СЕЛЕЗНЬОВ, М. К. ПИМОНЕНКО, Ф .Т. КРИЧЕВСЬКИЙ».

Свою педагогічну діяльність І. Ф. СЕЛЕЗНЬОВ поєднував з постійною творчою роботою та насиченою громадською діяльністю. Він був членом Київського товариства заохочення мистецтв, членом декількох художніх об'єднань, членом правління Київського літературно-артистичного товариства, в роботі якого брала участь і Леся УКРАЇНКА. Пізніш він працював у Товаристві старожитностей та мистецтва.

Іван Федорович залишив велику художню спадщину, яка дозволяє говорити про творчу індивідуальність майстра. Багато творів він присвятив темам історії України, російському і українському народним епосам, казкам, легендам. Він любив багату природу України, яку зобразив у своїх картинах і поетичних етюдах. Його пензлю належать також портрети сучасників, які окрім прямої схожості з оригіналами були наповнені глибоким психологічним змістом.

З ІСТОРІЇ МИСТЕЦТВА УКРАЇНИ

І. Ф. СЕЛЕЗНЬОВ-ХУДОЖНИК І ПЕДАГОГ

Він брав участь у реставрації видатних пам'яток архітектури Київської Русі - Кирилівської церкви та Софійського собору, а також у розписі новозбудованого Володимирського собору у Києві. Він виконав головні ікони для Києво-Солом'янської Свято-Покровської (Платонівської) церкви, розписав церкви Олександра НЕВСЬКОГО на території Рубежівської колонії під Києвом.

Іван Федорович був художником із багатогранними інтересами і захопленнями. Він був відкритою, товариською людиною, охоче розповідав про свій шлях у мистецтві, особливо про роки навчання, про зустрічі з видатними діячами науки і культури. Так, цікавими були його спомини про письменника В.М.ГАРШИНА, з яким він жив разом в одній кімнаті на Василівському острові поблизу від Академії художеств. У дискусіях про мистецтво та його завдання завжди відстоював прогресивні принципи, що їх заповідав незабутній П. П. ЧИСТЯКОВ, був прихильником реалізму, життєвої правди. Він володів виразною літературною мовою, про що свідчать його спомини про вчителя, його листи, думки про мистецтво, влучні афоризми.

У Києві І. Ф. СЕЛЕЗНЬОВ жив у декількох місцях, але найдовший час - на вул. Рейтарській, 35. Останні роки життя - з 1931 р. по 1936 р. він жив у нашій родині на вул. Кузнечній, 22 (зараз вул. Горького). В той час мені було 10-15 років, і я з захопленням стежив за його працею над картинами, портретами, натюрмортами. З великим інтересом я придивлявся до роботи його учнів, які приходили до нас і брали уроки з малювання.

Дід помітив у мене схильність до малювання і невдовзі я мав власний мольберт та почав малювати під його керівництвом.

На протязі усього свого життя я з великою вдячністю згадую про все, що він зробив для мене, пам'ятаю всі його поради і настанови. Зараз я з задоволенням віддаю дозвілля своєму улюбленому хобі - малюванню.

Іван Федорович помер на 81 році життя - у 1936 р., похований на Байковому кладовищі.

На превеликій жаль багато його робіт загинуло у будинку, де ми жили до війни, на вул. Горького. Цей будинок був повністю спалений німецько-фашистськими військами, що відступали з Києва в ніч з 5 на 6 листопада 1943 р.

Твори І.Ф.СЕЛЕЗНЬОВА знаходяться, у Національному художньому музеї України (близько 30 полотен), Сумському і Одеському художніх музеях і приватних зібраннях, здебільшого у Києві, а також у Москві, Санкт-Петербурзі та інших містах.

І. ПАШКОВ,
професор кафедри будівельних матеріалів

СТУДЕНТСЬКА ПРОФСПІЛКА ПРАГНЕ ЗАХИСТИТИ

СЕРЕД МАЛЬОВНИЧИХ КАРПАТСЬКИХ ГІР

Що корисного для молоді зробила студентська профспілка останнім часом?
– запитали ми у голови профкому студентів КДТУБА Анатолія ВАКОЛЮКА.

– Як Ви знаєте, розроблена державна програма «Студентське здоров'я». Вона реалізується через Асоціацію профспілкових організацій студентів України (АПОС). Отже, на зимові канікули через АПОС студентська профспілка КДТУБА заключила договори з санаторіями Західної України і наші студенти після зимової сесії змогли відпочити серед мальовничої природи Карпат та набратися там сил. Вони відпочили в санаторіях «ТОВТРИ», що на Хмельниччині, «МІЗУНЬ», що у Івано-Франківській області.

За рахунок профкому студентська молодь придбала також туристичні путівки на гірськолижну базу «Плай», що у Воловці. Путівки ці реалізувалися по ціні від 10 до 50 відсотків їх вартості.

«А+Б»

архітектура & будівництво
8

БУДУТ ДИВИДЕНДЫ!... ПЕРВОГО АПРЕЛЯ!

1. По весне недели –
Климата качели:
То метут метели,
То звенят капели...
Смейтесь, коль нежданно
Вы в калошу сели
В этот день обмана
Первого апреля.

2. Девушка-шалунья
В тихий звездный вечер
В фазу полнолунья
Назначает встречу
Но какое горе!
К месту Вы успели
Надпись на заборе:
«Первое апреля!»

3. Слышим мы порою
«Жизнь проходит мимо...
Я окно открою -
Приходи, любимый!»
Он, в окно забравшись,
Подошел к постели -
На подушке надпись:
«Первое апреля!»

4. Мы голосовали,
Чтобы жить богато,
Знаем мы едва ли
Нас ведут куда-то
Все печали,
Сделать не сумели,
Лишь пообещали
К «первому апреля».

5. Кой-кому поверить,
Глупость мы имели
И во всем потери,
Всюду прогорели.
Спрашиваем хором:
Будем ли у цели?
Отвечают: «Скоро!
Первого апреля!»

6. Мы теперь владельцы
И акционеры,
Выгодное дельце -
Путь в миллионеры.
Только вот «моменты»
Не предусмотрели –
Будут дивиденды
Первого апреля.

7. Много у премьеры
Замыслов победных
От налогов в меру
Защитить нас, бедных,
Только мы в тревоге
Что премьер на деле
Снизит нам налоги...
Первого апреля.

8. Увеличат, верим,
Наши депутаты
Пенсии размеры,
Уровень зарплаты
В ожиданьи люди
Живы еле-еле,
Может это будет
Первого апреля?

9. Мерзнут на занятиях,
(Хоть в пальто одеты)
Все преподаватели,
Также все студенты
Просят - «Протопите,
Чтоб мы не болели»...
А в ответ им: «Ждите
Первого апреля!»

10. Став Национальным
Университетом...
В нем платить нормально
Стоило б при этом
Ждем, что Ректор скажет;
Чтоб мы потерпели?
Что, возможно даже,
С первого апреля?

11. Девять гривень за февраль
Получил студент
И проел их, как не жаль,
За один момент!
Если б столько получать
раза два в неделю,
Было б весело встречать
Первое апреля!

12. Дяденьки и тети
В пышных кабинетах,
Коль не все поймете
В этих вы куплетах,
Коль в стихотворенье
Мы кого задели,
Ждите извиненья
Первого апреля!

А. М., март 1999 г., автор из КНУБА

СЛОВАРЬ ДЛЯ ЖЕНЩИН

ЧЕРТЕЖНИЦА - ругательница
ГОРЛИЦА - пьющая из горла.
ЗОЛУШКА - злая, но любимая
ГЕРОИНЯ – наркоманка
ТАРАНКА - пробивная женщина
БРАКОВАННАЯ - замужняя
ПРОТИВОВЕС - лекарство от полноты
САМОКРУТКА - одинокая безработная
МАРТЫШКА - родившаяся в марте
ЕДИНОРОГ - муж после первой измены жены
ХАНЫГА - жена хана

ФРАЗЫ

Не в свои сани не садись.
Владелец автомобиля.

Хочешь жить - умей крутиться
Тренер по фигурному катанию

Завтракай сам, к обеду приглашай друга, а ужин отдавай врагу.
Враг.

Береги честь смолоду.
Старая дева.

Лучше синица в руках, чем орел в облаках.
Бывшая жена летчика.

Д. БОГУС, автор из КНУБА

НАЙКРАЩІ НОВИНИ: БІЛЬШ НІДЕ, ЯК В ГАЗЕТІ «А+Б»

Мал. Є. ФРОЛОВА

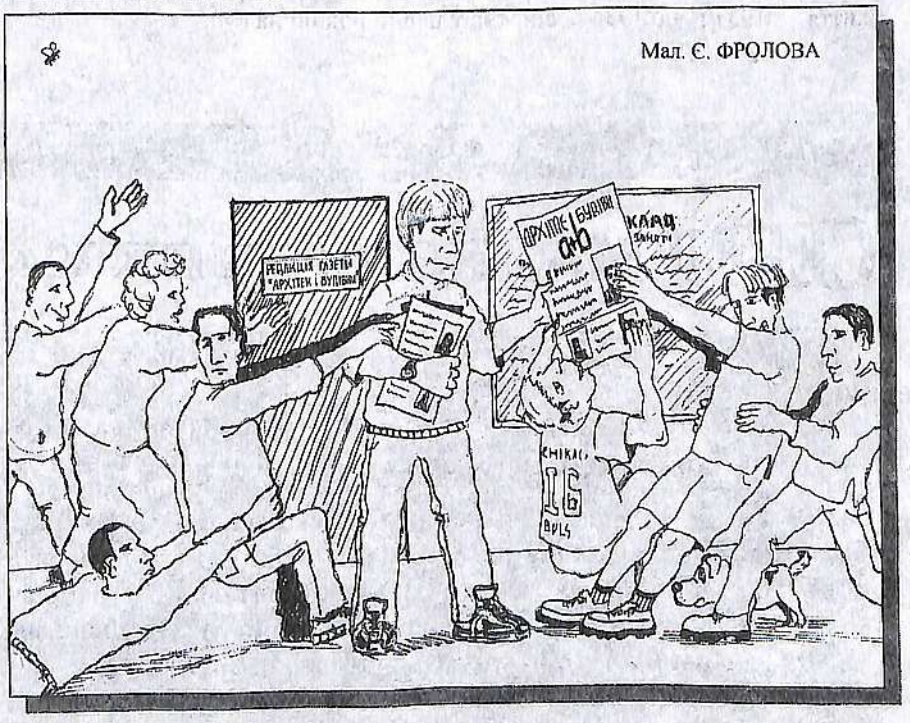

Засновник - Київський національний університет будівництва і архітектури

«А+Б» Свідоцтво про реєстрацію: КІ, №137 від 20.12.1995 р.

«А+Б»
Редактор – Ірина ГЕРАЩЕНКОВА
Адреса редакції: 252180, м.Київ-180, Повітрофлотський проспект,31, кімн. 346, тел. 241-55-35

Газета зверстана на комп'ютерному видавничому комплексі університету.
Комп'ютерна верстка Ірена УДІНА
Обсяг і полоса формату 1 друкований аркуш, тираж примірників. Безкоштовно